

Христосъ казва: „Азъ съмъ вратата.“ Вратата представя любовта. Презъ нея трѣбва да мине всѣки, за да влѣзе въ приемната стая — стаята на свѣтлината и знанието. Тукъ той ще намѣри истината и свободата. Да бжде човѣкъ свободенъ, това значи, да познава Бога, да е възприелъ знанието и свѣтлината, които мждростъта носи. Да люби човѣкъ, това значи, да е възприелъ великия животъ. За да придобие любовта, която осмисля живота и внася радостъ и веселие въ душата, човѣкъ трѣбва да се откаже отъ обикновенитѣ оратори, пѣвци, музиканти, художници, които дигатъ прахъ около себе си. За да придобие мждростъта, която прави човѣка мощенъ и силенъ, човѣкъ трѣбва да се откаже отъ онова знание, което внася мракъ и тъмнина въ съзнанието. За да придобие истината, която дава свобода, човѣкъ трѣбва да се откаже отъ заблужденията, които го ограничаватъ. Любовта превръща скърбитѣ въ радости, несгодитѣ — въ блага. Стремете се къмъ любовта, която носи ценноститѣ на живота.

Азъ виждамъ вече тукъ - таме малки цвѣтенца да поникватъ и малки изворчета да ги оросяватъ. Азъ чувамъ вече птичкитѣ да пѣятъ, и децата безгрижно да играятъ. Далечъ нѣкъде на хоризонта азъ виждамъ Божественото слънце да изгрѣва. Първитѣ два лжча сж лжчитѣ на Божията Любовь и Мждростъ. Тѣ се съединяватъ въ едно, за да образуватъ